

love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer med efterfølgende ændringer (UCITS-direktivet) til at blive betegnet som særligt dækkede obligationer. Det omarbejdede kreditinstitutdirektiv 2006/48/EF er nu blevet ændret således, at der stilles skærpede krav for, at obligationer kan opnå betegnelsen »særligt dækkede obligationer«. Blandt andet stilles der nu krav om, at udstederen af særligt dækkede obligationer løbende skal opgøre værdien af de aktiver, der ligger til sikkerhed for obligationsudstedelsen, og lånenes restgæld, ligesom udstederen har pligt til at retablere sikkerhedernes værdi i form af supplerende sikkerhedsstillelse, hvis værdien af den belånte del af ejendommen stiger ud over de tilladte grænser, jf. bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 4, om § 152 a.

Realkreditinstitutter, der får tilladelse til at udstede særligt dækkede realkreditobligationer og særligt dækkede obligationer, skal ikke etablere særskilte registre som pengeinstitutter, men kan i stedet fortsætte med at udstede i særskilte serier i overensstemmelse med de allerede gældende regler i kapitel 4 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. For sådanne serier skal der være en tilknyttet seriereservefond (et kapitalcenter) til sikkerhed for udstedelsen,

Efter lovforslaget vil realkreditinstitutter fortsat kunne udstede realkreditobligationer. Derudover vil de kunne udstede særligt dækkede realkreditobligationer, samt særligt dækkede obligationer. Dette fremgår af forslagets § 2 om ændring af lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. Endelig bevarer realkreditinstitutter retten til at udstede andre værdipapirer, men disse værdipapirer må hverken betegnes realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer eller særligt dækkede obligationer.

Det foreslås i § 16 a, stk. 2, 1. pkt., at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og skibsfinansieringsinstituttet med tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer, jf. stk. 1, får eneret hertil. Baggrunden for reglen er investorstenssyn. Ved erhvervelse af en særligt dækket obligation kommer investor i besiddelse af et værdipapir, hvor en udsteder, der er godkendt af en myndighed, står bag. Værdipapiret er underlagt regler, der skal begrænse de risici, der kan være forbundet med at erhverve værdipapirer. For at imødegå disse risici stiller loven bl.a. krav om, at det udstedende institut skal etablere særskilte registre eller serier, overholde et balanceprincip, og der er begrænsninger på hvilke typer af aktiver, der kan ligge til sikkerhed for udstedelsen af de særligt dækkede obligationer.

Det foreslås i § 16 a, stk. 2, 2. pkt., at realkreditinstitutter endvidere får eneret til at udstede særligt

dækkede realkreditobligationer. Særligt dækkede realkreditobligationer er karakteriseret ved, at de opfylder alle de krav, som stilles til realkreditobligationer efter lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. Herudover opfylder de også de krav, der stilles til særligt dækkede obligationer efter det omarbejdede kreditinstitutdirektiv.

Det betyder eksempelvis, at disse særligt dækkede realkreditobligationer ikke kan udstedes med pant i skibe, modsat de af pengeinstituttet udstedte særligt dækkede obligationer, der både kan udstedes med pant i fast ejendom og i skibe. Det betyder også, at disse særligt dækkede realkreditobligationer skal leve op til kravet om, at obligationerne løbende skal være afdækket af sikkerheder, der mindst har samme værdi som de udstedte obligationer, og at realkreditinstituttet skal stille supplerende sikkerhed, såfremt dette krav ikke er opfyldt. De eksisterende realkreditobligationer er i den henseende alene pålagt krav om, at lånet på långivningstidspunktet ikke må overstige 80 pct. af ejendommens værdi, hvis der er tale om en beboelsesejendom.

Ifølge § 16 a, stk. 3, kan kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, betegne obligationer »særligt dækkede obligationer«, hvis obligationerne opfylder betingelserne for at være særligt dækkede obligationer i det omarbejdede kreditinstitutdirektiv 2006/48/EF, bilag VI, del 1, punkt 68-71.

Finanstilsynet vil ikke kunne give udenlandske kreditinstitutter tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer efter dansk ret. Reglen i § 16 a, stk. 3, giver således alene udenlandske kreditinstitutter ret til at markedsføre deres obligationer under betegnelsen »særligt dækkede obligationer«. I modsat fald skulle de udenlandske kreditinstitutter anvende deres hjemlandes betegnelser for obligationerne.

Det foreslås i § 16 a, stk. 4, at Finanstilsynet bebyrdes til at fastsætte nærmere regler for, dels på hvilke betingelser, Finanstilsynet kan give tilladelse til at udstede særligt dækkede realkreditobligationer eller særligt dækkede obligationer, dels på hvilke betingelser obligationer udstedt af pengeinstitutter og realkreditinstitutter kan opnå og bevare betegnelsen »særligt dækkede realkreditobligationer« eller »særligt dækkede obligationer«.

De regler, der skal fastsættes om betingelserne for, at pengeinstitutter kan få tilladelse til at udstede obligationer, der kan betegnes som »særligt dækkede obligationer«, vil bl.a. indeholde krav om, hvilke oplys-